

Sygn. akt I CSK 240/17

POSTANOWIENIE

Dnia 18 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa D. W.
przeciwko K. W.
o ochronę dóbr osobistych i zadośćuczynienie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 18 października 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanego
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 27 września 2016 r., sygn. akt VI ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest środkiem zaskarżenia o charakterze nadzwyczajnym. Ma przede wszystkim na celu – w interesie publicznym – ujednolicenie orzecznictwa sądów powszechnych, rozstrzyganie sporów precedensowych oraz o istotnym znaczeniu dla rozwoju prawa i judykatury sądowej. W związku z tym jednym z koniecznych elementów skargi kasacyjnej jest wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania oraz jego uzasadnienie, w którym skarżący powinien wskazać, że zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. i związku z tym istnieje potrzeba rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy. Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący w odrębnym wywodzie wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Pozwany K. W. oparł wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na przesłance wymienionej w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. Wskazał, że istnieje potrzeba wykładni przepisów art. 24 § 1 w zw. z art. 448 k.c. w kontekście okoliczności faktycznych postępowania, które było przedmiotem rozstrzygnięcia Sądu Apelacyjnego

Oceniając uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na wskazanych przez skarżącego przesłankach w pierwszej kolejności trzeba podnieść, że odwołanie się do przesłanki istnienia potrzeby wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, wymaga wykazania, że określony przepis

prawa, mimo że budzi poważne wątpliwości (ze wskazaniem, na czym te poważne wątpliwości polegają), nie doczekał się wykładni, bądź że jego niejednolita wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecznictwie sądów.

Tych wymagań nie spełnia uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Sam skarżący przytacza szereg orzeczeń Sądu Najwyższego dotyczących wykładni i zastosowania wymienionych przepisów, przy czym każde z nich odnosiło się do konkretnych okoliczności faktycznych. Podobnie jest w przypadku przedmiotowej skargi kasacyjnej i wyrażonej potrzeby wykładni na tle okoliczności faktycznych przedmiotowej sprawy. Oznacza to w istocie pytanie o zasadność zaskarżonego rozstrzygnięcia, sprzeczne z przedstawioną wstępnie funkcją skargi kasacyjnej.

Z tych względów uznając, że nie zostały spełnione przesłanki przejęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. postanowił jak wyżej.

Sąd Najwyższy nie orzekał o kosztach pomocy prawnej udzielonej z urzędu pozwanemu wobec zgłoszenie żądania zasądzenia kosztów koszt postępowania od strony przeciwnej i jednoczesnego braku stosownego wniosku o przyznanie kosztów od Skarbu Państwa i oświadczenia o którym mowa w § 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz. U. 2016.1715).